



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Monstris Et Monstrosis, Qvam Mirabilis, Bonvs, Et
Ivstvs, In Mvndo Administrando, Sit Devs, Monstrantibvs**

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1647

§. 12. Varij modi, quibus malus Spiritus videtur homines in bestias
transmutare.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51168](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51168)

rum consensus, qui hanc animæ cum corpore copulationem, nulli creaturæ, sed soli rerum vniuersarum Creatori semper tribuerunt. Multò verò minùs quibit vltus diabolorum bestiam in hominis substantiam mutare. Nam si vel maximè concederemus (quod tamen non damus) eum è corpore lupi, aut ranæ, aut etiam è limo, imitatione quadam diuina, corpus humanum effigiare, vnde misellus accipiet animam immortalem? creabit? At jam hæretici, jam Priscillianistæ erimus, qui asserant, Angelos malos figurare & efficere corpora humana in vteris mulierū. Contra quos decretus est in Concilio Bracharenensi iste canon. *Si quis credit, quòd aliquantas in mundo creaturas diabolus fecerit, &c. anathema sit.* Vnde & Platonis sententiam, dicentis Angelos, seu secundarios Deos, res corporeas ex præiacente materia produxisse, ad Epicuri intermundia relegamus.

S. Leo ep.
92. ad Tur.
rib. c. 8.

Concil.
Brachar.
1. can. 8.

§. XII.

Varij modi, quibus malus spiritus videtur homines in bestias transmutare.

Quo igitur modo talia luporum, vrsorum, felum, rubetarum, aut bufonum similiaq;

miliaque alia bestiarum monstra ex hominibus facit Acheronticus artifex? Siquidem negari non potest, non solum putare magie peritos se in tales effigies mutari, sed etiam tales exoticè grassantes bestias videri, immò etiam sentiri in strage hominum pecorumque. Sentio tertio, sæpe talia monstra verè videri, verè sentiri, & quidè arte magica, licet nunquam tamen sine aliqua deceptione. 1. Aliquando diabolus magos & sagos aliò transportatos, vel domi relictos, altissimo somno sopit, in somnioque deludit, vt putent se ibi esse, vbi non sunt, & ea agere, quæ non agunt; cum interea ipse vel corpus lupi, vrsi, &c. ex aëre, aqua, aliaque materia formatum assumit; vel verum lupum, vrsum, &c. impellit, agit, excitat, trahit, ducit, vel in eo ipse facit, quæ sibi magi dormientes videntur facere. Si enim porcos Gerasenorum potuit ita agitare, vt in stagnum se præcipitarent, cur non posset & corpora luporum aliarumque bestiarum ita mouere, vel in propriam perniciem, vel in exitium aliorum? Talem cacodæmonis fraudem à Sancto quodam viro omnibus manifestatâ recenset Guilhelmus Parisiensis. Et sæpe

Luc. 8. 33.

certò

certò constabat, talem sagam domi dormijse, cum foris, eo ipso tempore, se putaret fuisse grassatam. Utq; fraude dignos artifices magis decipiat, fauciat ipse dormientes in ea parte, in qua vel vera, vel phantastica ex aere bestia subinde fauciat. Aliquando tamen eiusmodi veneficos planè re ipsa in rem præsentem adducit, non quidè veros ex eis lupos, vel vulpes faciens, aut alias similes animantes, sed, ne agnoscantur, ex aere compresso eiusmodi bestia formans imaginem, quã tanquam nebulam, ad amussim, conformatam, ita mago suo circumdat, ut quo ad potest, caput capiti, os ori, ventrem ventri, pedem pedi, brachia brachijs, & omnia membra membris ad viuum accomodet. Cur enim, qua arte seipsum, cum vult apparere, vestit, non vestiat etiam suos domesticos & familiares? aut quid obstet, ne tali modo utatur? Hoc pacto vestigia luporũ terræ impressa relinquuntur; neque mirum est, si tunc verè in illis membris veneficæ faucientur, in quibus fera fuit vulnerata. Circumiectus enim, aër, quamvis densior, tamen mollis est, & facilè cedit gladio, aut sagittæ, aut globo plumbeo

plumbeo iaculantis, vt vulnus transeat ad hominem intus latitantem. Hoc pacto apud ducem Ruffiæ quidam est à canibus laceratus, & in Bulgaria quidam Baianus, de quo Sigebertus in Chronico. Quod etiam contingit ijs, qui veris exuuijs bestiarum conteguntur. 3. Quippe aliquando magis veras pelles, & exuias eiusmodi belluarum circumdat; quod contingit, quando illis præbet lupinum corium v. g. in trunco quopiam cauæ arboris abscondendum. Potuit Nero humanis manibus ita confectas piscium aliarumque bestiarum exuias comparare, vt veri piscis, aut veræ belluæ instar nataret, vel homines laniaret in theatro, vel amphiteatro, & id diabolica arte confieri non posset? Hoc modo Petrus Stumfius, qui Bebburgi, in oppidulo Vbiorum ultimo supplicio affectus est, quoties cingebatur zonâ quadam latâ, à dæmone succubo donatâ, sibi & alijs in lupum verti videbatur; & verò hoc schemate ter quinq; pueros iugulauit, eorumque comedit cerebellum, crudeli gulâ. Quin & duas nurus suas conatus est deuorare, quouis vero lupo appetentior; quauis tigride sæuior.